

bytte, der for de største og bedst drevne Brænderier er anfat til 28 Potter — skulde det for nogle Enkeltes Bedkommende være for høit, er dette under alle Omstændigheder uden Betydning, da det jo altid staar dem aabent at gaa over til en Beskatning af det virkelig høite Udbytte; men samtidig hermed har man dog, netop fordi det var nødvendigt at fastslaa et saa høit Gjen-nemsnitsudbytte, ikke kunnet anse det for mer end billigt, at de simpleste og daarligst drevne Brænderier, der ikke benyttede Damp, og derfor ikke ere i Stand til at give Materialet den indgaaende Behandling, der kræves for at udvinde et saa høit Udbytte, ikke stilledes lige med de bedre, og for disse Brænderier indeholder derfor § 5 en Bemyndigelse for Finansministeren til i de første 5 Aar efter Lovens Træden i Kraft at give en Nedsættelse i Afgiften af 15 pCt., saa at den bliver 2 Kr. 80 Ore pr. Td. Rarrum.

Saavidt man kan skjønne efter de nuværende Produktionsforhold, vil den her foreslaaede Beskatning forelsøbig give Staten en forøget Indtægt af ca. 1,300,000 Kr. (se Bilag C.)

Endnu skal her bemærkes, at naar Brændevinsens Gradestyrke i Lovforslaget ansættes efter det Kvalitets Alkoholometer, istedetfor at man hidtil har regnet efter Spenndrups Alkoholometer, har dette sin Grund i, at det sidstnævnte Alkoholometer, der paa den Tid, da det indførtes, vel fyldestgjorde Fordringerne, nu maa anses for u hensigtsmæssigt, og under alle Omstændigheder ikke vil kunne benyttes sammen med den for Udbyttebeskatningen nødvendige Spiritusmaaler, idet det ikke med tilstrækkelig Nøjagtighed angiver Mængden af den rene Alkohol i en Blanding.

Til §§ 7—22.

Disse Paragrafer indeholde de Bestemmelser, som komme til Anvendelse for de Brænderier, der vedblivende svare Stat efter Gjæringskarrens udmaalte Rumindhold. I alt Besæntligt ere disse Bestemmelser overensstemmende med det hidtil Bestaaende. Man har kun samlet dem og fremstillet dem i en mere ordnet Følge og paa en klarere Maade, end Tilfældet er i Loven af 7de Februar 1351, og navnlig udskillet dem fra Bødestemmelserne, som de der ere sammenblandede med. Det er tilstræbt ogjaa under denne Beskatningsform at give Brændevinsbrænderen noget friere Svænder, end den hidtidige Lovgivning indrømmer, navnlig med Hensyn dels til Størrelsen af de i Brænderiet anvendte Hjælperedskaber, dels til Benyttelsen af Kar til Straaets eller Maltets Udblødning i Vand med eller uden Tilfætning af Svovlsyrling ell. desl., hvilken Behandling af Materialet efterhaanden er bleven mere almindelig (ifr. §§ 8 og 9).

Da samtlige Gjærfabrikanter gjentagende have ansøgt Finansministeriet om at ville virke hen til Indførelse af Udbyttebeskatning, tør det vistnok

antages, at denne Beskatningsmaade af dem vil blive valgt, men da det dog er muligt, at Forholdene i et enkelt Brænderi kunne være til Hindrer herfor, har man troet at burde forbeholde sig Bemyndigelse til for de nuværende Gjærfabrikanter, der ikke kunne faa Maaleren anbragt, at kunne lade den samme Indrømmelse, som hidtil er gjort dem, vedblivende bestaa, nemlig under Gjærskumningen at maatte have Skjærme anbragte paa Gjæringskarrene.

For at tilvejebringe en bestemt Afgjørelse af, hvilke Brænderier der ere forpligtede til at brænde efter Driftsplan, er der i § 18 optaget en Bestemmelse om, at denne Forpligtelse paahviler alle Brænderier, der ligge over $\frac{1}{4}$ Mil fjærne fra et Toldsted.

Til §§ 23—31.

Navnlig Indholdet af disse Paragrafer vil findes begrundet i den almindelige Del af nærværende Bemærkninger. Der findes derfor kun Anledning til her at berøre følgende Enkeltheder.

At der ikke i selve Lovens fastsættes, hvilken Spiritusmaaler der skal anvendes, men at Bestemmelsen heraf overlades Regjeringen (§ 23), turde formentlig ligge i Sagens Natur. Det samme turde være Tilfældet med Bestemmelsen om, at ingen Maaler maa tages i Brug, førend den er prøvet og justeret af en dertil af vedkommende Ministerium bestiftet Myndighed. Det er selvfølgelig af overordentlig Vigtighed for den hele Beskatning, at de anvendte Maalere ikke alene fra først af, men vedblivende under deres Anvendelse, ere fuldkommen nøjagtige, og det vil derfor være en uafviselig Nødvendighed, at de, baade førend de tages i Brug, og af og til under denne, undergives en omhyggelig Undersøgelse og Prøvelse af en med Kredsens Indretning og Virkeerne fuldkommen fortlølig Mand (se §§ 23 og 31).

Naar det i § 25 fordres, at Anmeldelse eller Begjæring om Brænding med Beskatning efter Udbyttet skal være afgiven mindst 8 Uger, førend Beskatningen indtræder, hidrører dette fra Nødvendigheden af at have et vist Tidsrum til at foretage den fornødne Undersøgelse af samtlige vedrørende Forhold, træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger, hidføre og optille Maaleren m. m.

Saalænge Beskatningen endnu er ny, og Kontrollen med Driften under samme endnu ikke finder sig ret hjemme, maa det anses for rettest, at bevare nogle af de Kontrolmidler, som haves ved Rarrumsbeskatningen (ifr. § 26), men som man under en fortsat Anvendelse af denne Beskatningsmaade mulig kan lade falde. I samme Diemed bør det paalægges Brændevinsbrænderen at føre en Overfugt over Driften (§ 27). Saameget mere er det nødvendigt at fastholde deslige Bestemmelser, saalænge man endnu bevæger sig paa en ny